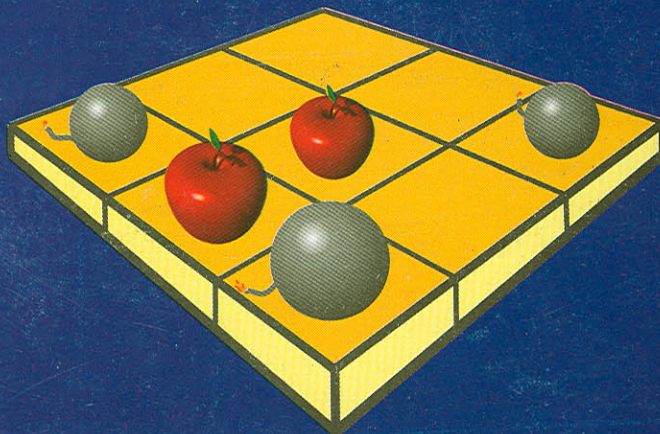

Svako od nas je bar nekad igrao poznatu igru iks-oks. Situacija je jasna: Igrač sa jabukama, koji je na potezu, igra i pobjeđuje!

Ali...

Šta ako on to ne želi? Zamisli da je u pitanju magična igra gdje ako bombe pobijede, one eksplodiraju i sve ide u vazduh, kao u crtaćima. A ako jabuke pobijede - ništa se ne dešava! Igrač može da ih uzme i sve tri ih pojede. Ništa posebno. Nezanimljivo. Naizgled nikakav napredak.

Sad zamisli da si ti na potezu. Da li bi više volio/la jesti jabuke na kraju ili bi te više interesovalo da vidiš kako sve leti u vazduh?

Ne bi li se ti onda našao/la u situaciji u kojoj i mnogi drugi prije tebe? Kako su oni igrali? Nisu li možda plaćali danak toj svojoj radoznalosti? Sa druge strane, nije li siguran put suviše dosadan da bi se na njega bilo ko odlučio?

Šta misliš kako su se ljudi u dosadašnjoj istoriji ponašali?

Isti problem može da se primjeni na pojedinačni plan, lokalni (ali ovaj put nećemo opet da tupimo o problemima banjalučke omladine) ili globalni plan.

Da li se današnje čovječanstvo uopšte nalazi u toj povoljnoj poziciji da igra jabukama, ili je nakad davno, iz radoznalosti, protraćilo tu šansu pa sad moli protivnika, ozonsku rupu, nuklearnu elektranu ili kloniranog mutanta na primjer, da odigra pogrešno? Ili čak, da li su ljudi uopšte svjesni opasnosti koje se kriju iza njihovih postupaka? Da li su svjesni da igraju pogrešno? Da li su im tolika želja da potpuno izmjene prirodu i sigurnost koju su im ulili dosadašnji uspjesi potpuno pomutili pamet?

Ova igra je stvarno dobra - daje bezbroj asocijacija! Igrajte se, i uživajte!

Urednik